

miri de castele, parte restaurate și parte zidite de Iustinian în Dardania (Serbia sudică), ἐν χώρᾳ Ῥεμισιανείᾳ (Serbia răsăriteană), ἐν χώρᾳ Ἀκυσείᾳ (poziție nehotărâtă, dar în apropiere de cele două de mai sus, (probabil partea Serbiei despre Dunăre), la Istru și în Mesia, care cuprind elemente romane, probabil rominești, de pe vremea scriitorului. Asemene numiri sînt în Dardania: Ἄρσα (arsa?) Ἀρία (aria?), Καπόμαλβα (capu nalba?); în χώρᾳ Ἀκυσείᾳ: Καστελλόνοβο (castel nou), Φλωρεντιάνη (florentius + suf. în); Ῥομυλίανη (romulus + -în), Σκεπετάσας (șapte case?), Ἀργένταρες (argintari?), Αὐριλίανη (aurelius + -în), Τρεδετιλίους (treizeci tei?) Βικάνοβο (vicus nou?); în χώρᾳ Ῥεμισιανείᾳ: Στρόγγες (strungă?, cuvînt slav*), Λουποφάντανη (lup fîntină?); la Istru: Γεμελλομοῦντες (gemen munte?), Φοσσάτον (fossatum?), Κονσταντιανή (Constantin + -în), Ῥουβούστα (robusta?), Μοντερεγίνη (munte regina?), Μαυρόβλαλλε (— vale?), Νόβας (nouă?); în Mesia: Βιργινιάζω (virgin —?) Βαλεντινιανή (valentinus + -în), Γρατιανή (gratia + -în), Πυλιμάνδρα (pavel mîndra? mîndru este cuvînt slav), Νοβεβουστινιανή (nou + iustinus + -în) Πρασιδιώ (praesidium), Πυλχη Θεοδώρα (pulchra theodora).

Theophanes, sec. VI, *Chronographia*, *ibid.* *Bonnae*, 1839, I, 397, 398, povestește că un militar din oastea adunată la Anchial (astăzi turcește Achiojlü, pe marea neagră, aproape de granița dintre Bulgaria și Rumelia) de cătră generalul bizantin Commentiolus și cu care acest general voia să atace în muntele Haemus

*) Trebuie să ni aducem aminte că pe vremea lui Procopius Slavii erau deja de o sută de ani în Mesia.